

om, hvad der i denne Henseende er at gjøre, forinden vi høre Finantsudvalgets Mening om Sagen i det Hele. Det er jo uafgjort, hvor meget der vil behøves til at dække Underskudet med, det er jo uafgjort, hvorledes Thinget i det Hele vil stille sig overfor denne Lov, og det forekommer mig derfor at være det for alle Parter Hensigtsmæssigste, at Sagens videre Behandling nu bliver standsset, og at den bliver henviist til Finantsudvalget. Mit Forslag er derfor, at 1ste Behandling af denne Sag nu standses, og at den henvises til Finantsudvalget.

Formanden: Det er foreslaaet, at Sagen skal henvises til Finantsudvalget, og Forhandlingen vil saaledes nu kun angaae dette Forslag. Maa jeg spørge om Noget ønsker at udtale sig derom? (Ophold.)

Wille: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Wille: Det Forslag, som nu blev stillet af det ærede Medlem for Roskilde (A. Hage), er kommet mig og vistnok flere ærede Medlemmer her i Salen ganske uventet. Jeg antager, at den Tausshed, der herskede her, efterat den høitærede Formand havde opfordret Medlemmerne til at yttre sig om Forslaget, mere knyttede sig netop til denne Overraskelse end egentlig til en Tilslutning til det fremkomne Forslag. Det forekommer nemlig mig, at den sikreste og bedste Vej til iaar at faae gjentaget de lange og udsørlige Forhandlinger om Indkomstskatten, for da i det sidste Dieblif igjen at see sig udsat for, at Sagen falder til Jorden, er vistnok at henvise dette Lovforslag til Finantsudvalget. Der kan ikke være noget Spørgsmaal om, at det høie Finantsudvalg først og fremmest maa hellige den store Sag, angaaende hvilken det er nedsat sin Opmærksomhed; det maa først hellige sig til Prøvelsen af Finantslovsforslaget og den store Mangfoldighed af Spørgsmaal, som møder derunder; det kan ikke tage fat paa Indkomstskatten, for det har tilendebragt dette

Arbejde. Det, som Finantsudvalget har at undersøge med Hensyn til Indkomstskatten, synes mig heller ikke at være noget Andet: end netop det ganske almindelige Spørgsmaal om Skattens Nødvendighed, om Trangen til den Sum, paa hvilken Skatteloven lyder, hvormod det efter Erfaringens Vidnesbyrd meget mere omtvistede Spørgsmaal, hvorledes Skatten skal udredes, overmaade godt kan henvises til Prøvelsen af et særligt dertil nedsat Udvalg. Jeg vilde ansee det for at være et Barsel om, at Thinget ikke vilde gaae ind paa den extraordinære Skat, — om hvilken det fra alle Sider er erkjendt, at den behøves, medens der har været meget forskellige Meninger om Størrelsen af den — dersom Sagen blev henviist til Finantsudvalget, og der paa denne Maade hengik flere Maanedes, før det forelagte Lovudkastis Sikkeltheder kom under Forhandling. Derfor agter jeg at stemme imod det af det ærede Medlem for Roskilde (A. Hage) fremsatte Forslag. Jeg holder mig overbeviist om, at der ikke vil være nogen Banffelighed for, at ogsaa det særlige Udvalg, som vi maatte beslutte at nedsætte over Indkomstskatlovsforslaget, kan komme til Klarhed om den finantsielle Nødvendighed af den Skat, som forlanges.

Wintber: Jeg maa slutte mig til den Udtalelse, som nu fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille). De, der ville, at der kun skal udredes Indkomstskat efter saadanne Regler, som jeg og mange Andre maae ansee for de rigtige, nemlig efter Regler, som gennemføre Procentsystemet, maae have Tid og Leilighed til at gennemsee og prøve disse Regler; men dertil er der ikke Leilighed i Finantsudvalget, uden at man skader Finantslovens Fremme. Derfor troer jeg ikke, at man behøver at udtale sig videre, end at det efter al Sandsynlighed

Rettelsete.

- Sp. 241, Lin. 17 f. o.: „5½ Million“, læs: „4½ Million“.
 Sp. 306, Lin. 21 f. o.: „Skattevesenet“, læs: „Spørgsmaalvesenet“.